



Добруджа.

Тихъ бъль Дунавъ те обгражда
И морето необятно.

Земята ти всичко ражда:
Грозде сладко, жито златно.

Простора ти на широко
И далеко се простира;
Тамъ орела на високо
За полети ширъ намира.

Малки сѫ въвъ тебъ селцата.
Родна рѣчъ въвъ тѣхъ се лѣе
• Мили ни сѫ на сърдцата —
Български изъ тѣхъ се пѣе.

Ч. Н. Чендовъ.